

[Statsministeren.]

ber jeg, at nogle af de problemer, som fru Birte Weiss her har rejst, vil kunne løses ad den vej.

Birte Weiss (S):

Jeg vil blot sige til statsministeren, at dette er utvivlsomt en sag, som haster vældig meget, fordi nogle resultater af en mediekommissions arbejde ikke vil kunne foreligge i løbet af få måneder. Der skal i hvert fald flere år til at foretage en virkelig gennemgribende kulegravning af alle de problemer, der gemmer sig i diskussionen om en direkte eller indirekte støtte til pressen. Jeg vil derfor bede statsministeren om måske endnu en gang at overveje, hvorvidt man kan have disse to opgaver, altså også det, vi drøftede i går, og som nu fører til nedsættelse af et udvalg, løbende sammen, fordi det ene blot er et spørgsmål om et hjørne af problemet, mens det andet skulle kunne give nogle meget bredere resultater med henblik på, hvordan man kunne sikre en mere alsidig presse.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg tror, det er rigtigt, at det haster med at finde en løsning på det, man sådan mere generelt kalder medieproblemet, og dette at sørge for, at der bliver en alsidig presse. Men jeg mener ikke, at det i øjeblikket er rimeligt, og jeg kan i hvert fald ikke i dag give tilsagn om, at der skulle nedsættes en særlig mediekommission. Jeg mener, at nogle af de mest påtrængende problemer har en mulighed for at blive løst i forbindelse med det ad hoc-udvalg og det efterfølgende 11 medlemmers udvalg, som skal nedsættes i henhold til et forslag, der blev behandlet i går, og som blev positivt modtaget. Det vil jeg i hvert fald tillade mig foreløbig at sætte min lid til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Albertsen (S) til socialministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at de titusindvis af mennesker, der lider af kredsløbssygdomme, igen kan få tilskud til de hormonpræparater, som anvendes til behandlingen?“

(Spm. nr. 277).

Skriftlig begrundelse.

Kredsløbssygdommene er vor tids mest udbredte lidelse. For titusindvis af sygdomsramte er behandling med hormoner en forudsætning for at undgå sygdomsforværing, amputation og i værste fald en dødelig udgang af sygdommen. Tidligere ydede samfundet et tilskud på 75 pct. af de sygdomsramtes medicinudgifter.

Talrige henvendelser, jeg har modtaget fra økonomisk svagt stillede grupper, ikke mindst pensionister, viser, at medicinudgifterne ved behandlingen af kredsløbssygdomme medfører en årlig behandlingsudgift for den enkelte på ca. 5.000 kr. Dette er, både af menneskelige grunde, men sandelig også ud fra en samfundsøkonomisk betragtning, i forhold til ikke-behandlede beslaglæggelse af dyre hospitalsenge, en urimelig ordning.

Albertsen (S):

Folketinget vedtog for et års tid siden en række besparelser, som skulle indskrænke, hvad man dengang skønnede måske var et lidt overdrevent medicinforbrug af visse præparater, som ikke var så livsvigtige. Vores stillingtagen i den forbindelse var alene baseret på det sagkyndige udvalg, der har med disse ting at gøre. Siden da er der indvundet en række erfaringer. Jeg har personlig haft lejlighed til at møde en række mennesker og ved, at det ikke er en begrænset gruppe, det drejer sig om, men faktisk et meget, meget stort antal, der lider af kredsløbssygdomme, og de for dem særdeles vigtige hormonpræparater er efter den besparelse, vi vedtog i fjor, nu fordyret på en sådan måde, at det kan medføre udgifter på op til det 4-dobbelte af det, det kostede dem før. Det vil for mange af dem dreje sig om beløb på op til cirka 5.000 kr. pr. år. Det er klart, at da mange af disse er ældre mennesker, pensionister, som har beskedne midler at råde over, har de meget svært ved at klare denne merudgift.

Samtidig må vi se i øjnene, at ved at man undlader at give en sådan støtte, kan man bidrage til, at de hurtigere kommer under hospitalsbehandling, og her accepterer samfundet uden videre de udgifter der er tale om i den forbindelse.

Jeg synes derfor det vil være nyttigt, om